

ಕಲಿ...' ಎಂದು ನನ್ನ ಉತ್ತಾಹಕ್ಕೆ ತಣ್ಣೀರರಚಿದ್ದ. ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಸಿಂಧು ಮೆನನ್, 'ಎರಡು ವಾರಗಳ ಹಿಂದೆ ಬಂದ ಸುಪ್ರೀಂ ಕೋರ್ಟಿನ ಆತಿರ್ಪು ಅಪ್ಪನನ್ನು ಬಹಳವಾಗಿ ಕಾಡಿಸಿದ್ದಿರಬೇಕು. ಬಹುಶಃ ಅಪ್ಪ ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಅದೇ ಪ್ರಮುಖ ಕಾರಣವಿರಬೇಕೆಂದು ನನ್ನ ಬಲವಾದ ನಂಬಿಕೆ. ಕಡೆ ಕಡೆಗೆ ಆ ಘಟನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಅಪ್ಪನಲ್ಲಿ ವಿಷಾದ ಮತ್ತು ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪಗಳು ಉಸಿರಿನಂತೆಯೇ ಕಾಡಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದವು. ಅದು ದೇವರು ಮತ್ತು ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರ ಮಧ್ಯೆ ಸೇತುವೆಯಂತೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಪಾದ್ರಿಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಒಂದು ಘಟನೆ. ಓಹ್, ಈಗಲೂ ಮೈ ನಡುಗುತ್ತದೆ ನನಗೆ. **God sees the truth but waits** ಎನ್ನುವ ಮಾತು ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ಸತ್ಯ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನೂ ತಾನು ಮಾಡಿದ ಪಾಪವೇ ಸುಡುತ್ತದೆ...' ಅವಳು ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಅವಳ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣದಾದ ನೋವು ಮಡುಗಟ್ಟಿರುವುದು ನನ್ನ ಅರಿವಿಗೆ ಬಂದಿತ್ತು. ಅವಳ ಮಾತುಗಳು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಕುತೂಹಲವನ್ನು ಮೂಡಿಸಿದ್ದವು. 'ಏನದು ಅಂಥ ಘಟನೆ..?' ಅವಳ ಕೆನ್ನೆಯನ್ನು ಮೃದುವಾಗಿ ಸವರಿ ಸಾಂತ್ಯನಗೊಳಿಸುವವನಂತೆ ಕೇಳಿದ್ದೆ.

'ನನಗೆ ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲೂ ಅಸಹ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ದೇವರನ್ನು ಪೂಜಿಸುವ ಪಾದ್ರಿಗಳು ಅಂಥ ದುಷ್ಟ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ಈಗಲೂ ನನಗೆ ಊಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಾನಾಗ ಕೊಟ್ಟಾಯನ ಸೆಂಟ್ ಪಿಯು ಕಾನ್ವೆಂಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಆರನೆಯ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಓದುತ್ತಿದ್ದೆ. ಅಮ್ಮ ನರ್ಸ್ ಆಗಿದ್ದವಳು. ನಾನು ಓದುತ್ತಿದ್ದ ಸ್ಕೂಲ್ ತುಂಬಾ ಪ್ರಶಾಂತವಾಗಿತ್ತು. ಅನೇಕ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಮತ್ತು ಟೀಚರ್‌ಗಳು ಶಾಲೆಯ ಹಾಸ್ಟೆಲಿನಲ್ಲಿ ಊಟ- ವಸತಿಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿದ್ದರು. ನಾನು ಮನೆಯಿಂದಲೇ ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗಿಬರುತ್ತಿದ್ದೆ. ನನ್ನ ಅಮ್ಮ ನನ್ನ ಅಪ್ಪನಿಗೆ ಎರಡನೆಯ ಹೆಂಡತಿ ಎಂಬುದು ಆರೇಳು ವರ್ಷದ ಮಗುವಾಗಿದ್ದಾಗಲೇ ನನಗೆ ತಿಳಿದಿತ್ತು. ಅಪ್ಪ ಶ್ರೀಮಂತನಲ್ಲದೆ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಗಣ್ಯ ವ್ಯಕ್ತಿಯೆಂಬುದು ಮತ್ತು ರಾಜಕೀಯವಾಗಿ ಪ್ರಭಾವಶಾಲಿಯೆಂಬುದು ಕೂಡಾ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿದ್ದ ವಿಷಯವಾಗಿತ್ತು...' ಅವಳು ಮಾತು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಎರಡು ಗುಕ್ಕು ನೀರು ಕುಡಿದಿದ್ದಳು.

ವಿಮಾನ ಚಲಿಸುವ ಅನುಭವ ಕೂಡಾ ಆಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಹವಾನಿಯಂತ್ರಿತ ಮನೆಯೊಂದರಲ್ಲಿ ಕುಳಿತವಂತೆ ಭಾಸವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. 'ನಿನ್ನ ಭಯವೇನೂ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ ಅಲ್ಲವಾ?' ಕೇಳಿದ್ದೆ ನಾನು. 'ಇಲ್ಲ, ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ನೀವಿದ್ದೀರಲ್ಲ ಮತ್ತು ಅಪ್ಪ ಸತ್ತ ದುಃಖ ಹಾಗೂ ಅದರ ಹಿಂದಿನ ಕಾರಣಗಳು ನನ್ನದೆಯನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸಿಕೊಂಡಿರುವುದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿದ್ದ avio phobia ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆ. ನಾವು ಅರ್ಧ ಜರ್ನಿ ಮುಗಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಇನ್ನರ್ಧ ಪ್ರಯಾಣ ಮುಗಿಸಿ ಲ್ಯಾಂಡ್ ಆಗುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಆ ಘಟನೆಯನ್ನು ಹೇಳಿ ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅದೊಂದು ದಿನ ನಮ್ಮ ಶಾಲೆಯ ಹಾಸ್ಟೆಲ್‌ನಲ್ಲಿದ್ದೆ ಹದಿನೆಂಟು ವರ್ಷದ ಸಿಸ್ಟರ್ ಅಭಯ ವರ್ಗೀಸ್ ಬಾವಿಗೆ

ಬಿದ್ದು ಸತ್ತು ಹೋಗಿದ್ದಳು. ತಿಂಗಳ ಹಿಂದೆ ತಾನೇ ತನ್ನ ಬರ್ತಡೇ ಪ್ರಯುಕ್ತ ಶಾಲೆಯ ಎಲ್ಲಾ ತರಗತಿಗಳಿಗೂ ಹೋಗಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಚಾಕೋಲೇಟ್ ಹಂಚಿದ್ದಳು. ಅಭಯ ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವಳೆಂದು ಸುದ್ದಿ ಹಬ್ಬಿತ್ತು. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರೊಂದಿಗೆ ಶಾಲೆಯ ಇಬ್ಬರು ಪಾದ್ರಿಗಳಾದ ಫಾದರ್ ಕೊಟ್ಟೂರ್, ಫಾದರ್ ಪುತ್ರಿಕಯಲ್ ಮತ್ತು ಸಿಸ್ಟರ್ ಸೆಪಿ ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸಿದ್ದರು. ಅವರು ಕಾನ್ವೆಂಟ್‌ನ ಪ್ರಮುಖ ಆಡಳಿತಾಧಿಕಾರಿಗಳೂ ಆಗಿದ್ದರು. ಕಾನ್ವೆಂಟ್‌ಗೆ ಸೂತಕದ ಛಾಯೆ ಆವರಿಸಿಕೊಂಡಿತ್ತು. ಕೆಲವರ ಪ್ರಕಾರ ಅಭಯ ವರ್ಗೀಸ್ ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಯಾವ ಕಾರಣಗಳೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅದೊಂದು ಕೊಲೆಯಿರಬಹುದೇ ಎಂಬ ಗುಸುಗುಸು ಶುರುವಾಗಿತ್ತು. ಅಂದು ರಾತ್ರಿ ಹತ್ತು ಗಂಟೆಗೆ ನಾನು ನಿದ್ರೆಗೆ ಜಾರುವವಳಿದ್ದೆ. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಶಾಲೆಯ ಪಾದ್ರಿಗಳಾದ ಕೊಟ್ಟೂರ್ ಮತ್ತು ಪುತ್ರಿಕಯಲ್ ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಬಂದಿದ್ದರು. ಅವರ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಗಾಬರಿ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿತ್ತು. ಅವರೊಂದಿಗೆ ಅಪ್ಪ ರೂಮಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬಾಗಿಲು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಅಮ್ಮ ನನ್ನನ್ನು ಮಲಗಿಸಲು ಬೇರೊಂದು ರೂಮಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ದಳು. ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆಯೇ ಅಪ್ಪ ಪೊಲೀಸರನ್ನು, ಸರ್ಕಾರಿ ವೈದ್ಯರನ್ನು ಮನೆಗೆ ಕರೆಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಅವೊತ್ತು ಶಾಲೆಗೆ ರಜ ಘೋಷಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಪೊಲೀಸರು ಮತ್ತು ವೈದ್ಯರು ಅಭಯ ವರ್ಗೀಸಳ ಸಾವನ್ನು ಆತ್ಮಹತ್ಯೆಯೆಂದು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿದ್ದರು. ಪಾದ್ರಿಗಳು, ಪೊಲೀಸರು, ವೈದ್ಯರು ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಏಕೆ ಬಂದರು ಎಂದು ಅಮ್ಮನನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ್ದೆ. 'ನೀನನ್ನೂ ಚಿಕ್ಕವಳು, ನಿನಗದಲ್ಲ ತಿಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ ಸುಮ್ಮನಿರು...' ಎಂದು ಅಮ್ಮ ನನಗೆ ಸರಿಯಾದ ಉತ್ತರ ನೀಡದೆ ಸುಮ್ಮನಾಗಿಸಿದ್ದಳು. ಕೆಲವು ದಿನಗಳು ಕಳೆದ ನಂತರ ಅಭಯ ವರ್ಗೀಸಳದು ಆತ್ಮಹತ್ಯೆಯಲ್ಲ, ಅದೊಂದು ಕೊಲೆಯೆಂದು ಬಲವಾದ ಸುದ್ದಿ ಹರಡಿತು. ಶಾಲೆಯ ಆ ಇಬ್ಬರು ಪಾದ್ರಿಗಳು ಕೊಲೆ ಮಾಡಿರುವುದಾಗಿ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ವರದಿಗಳು ಬರಲಾರಂಭಿಸಿದವು. ಅಂದಹಾಗೆ, ಅಭಯ ಕೊಲೆಯಾದ ದಿನ ರಾತ್ರಿ ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಬಂದಿದ್ದ ಪಾದ್ರಿಗಳೇ ಕೊಲೆ ಕೇಸಿನಲ್ಲಿ ಆಪಾದಿತರಾಗಿದ್ದರು. ಅಪ್ಪ ಕೊಲೆ ಕೇಸಿನಿಂದ ಆ ಇಬ್ಬರು ಪಾದ್ರಿಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ನನ್‌ಳನ್ನು ತನ್ನ ಪ್ರಭಾವ ಮತ್ತು ಹಣ ಬಳಸಿಕೊಂಡು ರಕ್ಷಿಸಿದ್ದ...'.

ಇನ್ನು ನಲವತ್ತು ನಿಮಿಷಗಳಲ್ಲಿ ಫೈಟ್ ಎರ್ನಾಕುಲಂ ಏರ್‌ಪೋರ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಲ್ಯಾಂಡ್ ಆಗಲಿದೆ' ಎಂದು ಕ್ಯಾಪ್ಟನ್ ಅನೌನ್ಸ್ ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಸಿಂಧು ಮೆನನ್ ಮಾತು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಮತ್ತೊಂದು ಸಾರಿ ನೀರು ಕುಡಿದಿದ್ದಳು.

ಸಿಂಧು ಮೆನನ್‌ಳ ಮಾತುಗಳಿಂದ ನನಗೆ ಈ ಘಟನೆಯನ್ನು ಎಲ್ಲೋ ಕೇಳಿದಂತೆ ಅನ್ನಿಸತೊಡಗಿತ್ತು. ಹೌದು, ಅದೀಗ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ನೆನಪಾಗತೊಡಗಿತು. ಬಹಳ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಕೇರಳದ ಕೊಟ್ಟಾಯನಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಆ ಭೀಭತ್ಯ ಕೊಲೆ ಘಟನೆಯ ವರದಿಗಳನ್ನು

ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಓದಿದ್ದು ಮತ್ತು ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಇನ್ನೂ ತನಿಖೆ ಪ್ರಗತಿಯಲ್ಲಿರುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಕೂಡಾ ವರದಿಯಾಗಿತ್ತು. 'ಈ ಪ್ರಕರಣದ ಬಗ್ಗೆ ನಾನೂ ಓದಿದ್ದೆ' - ಸಿಂಧು ಮೆನನ್‌ಳ ಕೈ ಹಿಡಿಸುತ್ತಾ ಹೇಳಿದ್ದೆ. 'ಹಾಂ, ಆಗ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೇಸಿನ ಬಗ್ಗೆ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಸುದ್ದಿಗಳು ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತಿದ್ದವು. ಪರ, ವಿರೋಧ ಹೋರಾಟ, ಮೆರವಣಿಗೆಗಳು, ಚರ್ಚೆಗಳು ಕೂಡಾ ಆದವು. ಆ ಕೇಸನ್ನು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಹಿಡಿದವನು ಸೋಷಿಯಲ್ ಆಕ್ಟಿವಿಸ್ಟ್ ಜೊಮನ್ ಮುತೇನ್ ಪುರುಕಲ್. ಆತನ ಛಲ ಮತ್ತು ಹೋರಾಟಗಳಿಂದಲೇ ಕೇಸು ಸುಪ್ರೀಂ ಕೋರ್ಟ್‌ಗೆ ಹತ್ತಲು ಕಾರಣವಾಗಿದ್ದು. ಒಂದು ದಿನ ಮಧ್ಯಾಹ್ನವೇ ಮೆರಿನ್ ಡ್ರೈವ್ ಬಳಿಯಾರೋ ಬೈಕ್ ಮೇಲೆ ಬಂದ ಯುವಕರು ಜೊಮನ್ ಮುತೇನ್ ಪುರುಕಲ್ ಮೇಲೆ ಅಟ್ಯಾಕ್ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಜೊಮನ್ ಹತ್ತಿರವೇ ಇದ್ದ ಜ್ಯೂವೆಲರಿ ಅಂಗಡಿಗೆ ನುಗ್ಗಿ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಆ ಅಟ್ಯಾಕ್ ಹಿಂದೆ ಅಪ್ಪನ ಕೈವಾಡ ಇದೆ ಎಂಬ ಪುಕಾರ ಎದ್ದಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅಪ್ಪ ಮಾರನೆಯ ದಿನವೇ ಅಟ್ಯಾಕ್ ಆದ ಜಾಗದಲ್ಲೇ ಒಂದು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸಭೆ ನಡೆಸಿ ಶಬರಿಮಲೆ ಅಯ್ಯಪ್ಪ, ಏಸು ಮತ್ತು ಮಹಮ್ಮದ್ ಪೈಗಂಬರ್ ಮೇಲೆ ಆಣೆ ಮಾಡಿ ತನಗೂ ಆ ಕೃತ್ಯಕ್ಕೂ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದ. ಅದು ಎಲ್ಲಾ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲೂ ದೊಡ್ಡ ಸುದ್ದಿಯಾಗಿತ್ತು. ಕ್ರಮೇಣ ಅಭಯ ಪ್ರಕರಣವನ್ನು ಕೇರಳ ಸರ್ಕಾರ ಸಿ.ಬಿ.ಐ.ಗೆ ವಹಿಸಿತು. ಸಿ.ಬಿ.ಐ. ಮೇಲೆ ಕೂಡಾ ಆ ದೇವಮಾನವರು ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಿದ್ದರು. ಇಷ್ಟಕ್ಕೂ ಅಭಯ ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪೇನೂ ಇರಲಿಲ್ಲ, ಅಂದು ಅವಳಿಗೆ ಪರೀಕ್ಷೆ ಇತ್ತು. ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಐದೂವರೆಗೆ ಎದ್ದವಳು ನೀರು ಕುಡಿಯಲೆಂದು ಅಡುಗೆಮನೆಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಾಳೆ. ಅಲ್ಲಿ ಶಾಲೆಯ ಇಬ್ಬರು ಪಾದ್ರಿಗಳು ನನ್ ಜೊತೆ ಲೈಂಗಿಕ ಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿರುವುದು ಅಭಯಳ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿದ್ದಿದೆ. ಅಭಯಳಿಂದ ತಮ್ಮ ಕೃತ್ಯ ಎಲ್ಲಿ ಬಯಲಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೋ ಎಂಬ ಭಯದಿಂದ ಮೂವರೂ ಸೇರಿ ಅಭಯಳನ್ನು ಸಾಯಿಸಿ ಬಾವಿಗೆ ಎಸೆದಿದ್ದಾರೆ. ಮೈಗಾಡ್! ಆ ಪಾದ್ರಿಗಳ ಜೊತೆಗಿದ್ದ ನನ್ ಮತ್ಯಾರೂ ಅಲ್ಲ, ನನ್ನ ದೊಡ್ಡಮ್ಮನೇ ಆಗಿದ್ದಳು. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಅಪ್ಪ ಆ ಕೇಸಿನಲ್ಲಿ ಪಾದ್ರಿಗಳ ಪರವಾಗಿ ನಿಂತಿದ್ದು. ಅಮ್ಮ ಈ ಪ್ರಕರಣದಿಂದ ನೋವು, ಚಿಂತೆಗಳಿಗೊಳಗಾಗಿ ಸತ್ತುಹೋದಳು. ಎರಡು ವಾರಗಳ ಹಿಂದೆ ಫಾದರ್ ಕೊಟ್ಟೂರ್, ಫಾದರ್ ಪುತ್ರಿಕಯಲ್ ಮತ್ತು ನನ್ನ ದೊಡ್ಡಮ್ಮ ಅಪರಾಧಿಗಳೆಂದು ಸುಪ್ರೀಂ ಕೋರ್ಟ್ ತೀರ್ಪು ನೀಡಿದೆ. ಸುಮಾರು ಮೂವತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ಕೇಸ್ 'ಇತ್ಯಾರ್ಥವಾಗಿದೆ...' ವಿಮಾನ ಲ್ಯಾಂಡ್ ಆಗುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವುದರೊಂದಿಗೆ ಸಿಂಧು ಮೆನನ್ ಮಾತು ನಿಲ್ಲಿಸಿದ್ದಳು.

ಕೊಚ್ಚಿನ್ ಏರ್‌ಪೋರ್ಟ್ ತಣ್ಣಗೆ ಇತ್ತು. ಮಳೆ ಮತ್ತು ಪ್ರವಾಹಗಳು ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದ್ದರೂ ಅದು ಉಂಟು ಮಾಡಿದ ನೋವಿನ ಛಾಯೆ ಜನರ ಮುಖಗಳಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಜೀವಂತವಾಗಿರುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಅರುಂಧತಿ